

dar/alan

yaren yardım et

ışıktan geçmek isteyen göz
önünde durdukça benlik
ruh sadece bedenlik

bir kaç hayat sırtında yaslı yaz
göremiyor rengini
o şimdi kasvetli biraz
ve tanrı kadar kederli sanıyor kendini

bulutlardan uçurtma yapma çabasında ten
her defasında kopan ipe serilir
yetim kızı sardığı kefen

/ nefesten çekilmeden
toprakla uyumaya gitmeliyiz /

o sevmez toprağı
yorgun fotoğraflar omzunda
ağırlaşıyor ninnisiyle kundağı:
ağlasın da büyüsün

yanı başında orman
çeviremiyor kırılan yanaklarını
öyle yalnız bir gülümseme

bindiği atlar geçiyor hatırından
sevdiği bütün adlar terkisinde

/ daraldı zaman
gönül gözü açık kimse kalmadı mı? /

annesi çok uzak
hasretten buruşmuş bir seccadede
kalbini bırakıyor secdeye

Esra Güzelipek